

УДК 517.52

В. Ю. СЛЮСАРЧУК

ОПЕРАТОРНІ АНАЛОГИ ОЗНАКИ КУММЕРА

V. Yu. Slyusarchuk. *Operator analogues of Kummer's test*, Mat. Stud. **36** (2011), 188–196.

We obtain the conditions for convergence of operator series.

В. Е. Слюсарчук. *Операторные аналоги признака Куммера* // Мат. Студії. – 2011. – Т.36, №2. – С.188–196.

Приведены условия сходимости операторных рядов.

1. Основний об'єкт досліджень. Нагадаємо загальну ознаку збіжності числового ряду

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n, \quad (1)$$

де $a_n \in (0, +\infty)$, $n \geq 1$, що належить Е. Е. Куммеру.

Теорема 1 (Ознака Куммера. [1]). Нехай $(c_n)_{n \geq 1}$ — довільна послідовність додатних чисел. Якщо $c_n \frac{a_n}{a_{n+1}} - c_{n+1} \geq \delta$ для деякого числа $\delta > 0$ і всіх досить великих n , то ряд (1) збігається. Якщо ряд $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{c_n}$ розбігається і $c_n \frac{a_n}{a_{n+1}} - c_{n+1} \leq 0$ для всіх досить великих n , то ряд (1) розбігається.

Узагальнення цієї ознаки містяться в [2].

Метою статті є встановлення для операторних рядів тверджень, аналогічних до наведеної ознаки.

2. Допоміжні результати про конуси і додатні оператори та ознаки порівняння. При встановленні операторних аналогів ознаки Куммера використовуватимемо деякі відомості про конуси та додатні оператори, теорія яких викладена в [3], та операторний аналог ознаки порівняння.

2.1. Конуси. Нехай E — дійсний банаховий простір. Опуклу замкнену множину $K \subset E$ називають *конусом*, якщо ця множина містить разом із кожною точкою промінь, що проходить через точку і виходить із нуля, тобто, якщо $x + y, \alpha x \in K$ для всіх $x, y \in K$ і $\alpha \geq 0$, і $K \cap (-K) = \{0\}$.

Покладемо $x \leq y$, якщо $y - x \in K$. Очевидно, що $x \leq x$ і з $x \leq y, y \leq z$ випливає нерівність $x \leq z$. Таким чином, кожний конус визначає в E деяку напіворядкованість. Ця напіворядкованість узгоджена з лінійністю простору E в тому сенсі, що з $x \leq y$ випливає $tx \leq ty$ при $t \geq 0$ і випливає $tx \geq ty$ при $t \leq 0$, а з $x_1 \leq y_1$ і $x_2 \leq y_2$ випливає $x_1 + x_2 \leq y_1 + y_2$. З $x \leq y$ і $y \leq x$ випливає рівність $x = y$.

Далі будемо вважати, що банаховий простір E напіворядкований конусом K .

2010 *Mathematics Subject Classification*: 41-06, 47A11.

Keywords: operator series, Kummer's test.

Конус K називають *тілесним*, якщо він містить кулю ненульового радіуса, і *відтворювальним*, якщо кожний елемент $x \in E$ подається у вигляді

$$x = u - v, \quad (2)$$

де $u, v \in K$.

Конус K називають *несплющеним*, якщо існує таке число $c > 0$, що кожний елемент $x \in E$ має зображення (2), в якому

$$\|u\|_E \leq c\|x\|_E \text{ і } \|v\|_E \leq c\|x\|_E. \quad (3)$$

Зазначимо, що кожний тілесний конус є відтворювальним. Справді, якщо замкнена куля $B[a, r] = \{y \in E: \|y - a\|_E \leq r\}$, де $a \in K$ і $r \in (0, +\infty)$, є підмножиною конуса K , то для кожного елемента $x \in E$ справджується співвідношення

$$x = \frac{\|x\|_E}{r}a - \left(\frac{\|x\|_E}{r}a - x \right),$$

в якому $\frac{\|x\|_E}{r}a, \frac{\|x\|_E}{r}a - x \in K$.

Кожний відтворювальний конус в банаховому просторі є несплющеним [3].

Норму в E називають *монотонною*, якщо з $0 \leq x \leq y$ випливає $\|x\|_E \leq \|y\|_E$. Якщо з $0 \leq x \leq y$ випливає $\|x\|_E \leq b\|y\|_E$, де b — універсальна стала, то норму називають *напівмонотонною*.

Конус K називають *гострим*, якщо норма в E монотонна, і *нормальним*, якщо норма напівмонотонна.

Послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$ називають *монотонно зростаючою*, якщо

$$x_1 \leq x_2 \leq \dots \leq x_n \leq \dots$$

Цю послідовність називають *обмеженою (зверху)*, якщо $x_n \leq z$, $n = 1, 2, \dots$, для деякого елемента $z \in E$. Аналогічно визначається *монотонно спадна* і *обмежена (знизу)* послідовність. Послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$ називають *обмеженою за нормою*, якщо $\|x_n\|_E \leq M$, $n = 1, 2, \dots$, для деякого числа $M \in (0, +\infty)$.

Конус K називають *правильним*, якщо кожна обмежена монотонна послідовність збігається за нормою. Конус K називають *цілком правильним*, якщо кожна обмежена за нормою монотонна послідовність збігається за нормою.

Зазначимо, що кожний цілком правильний конус правильний, а кожний правильний конус нормальний [3].

2.2. Додатні і додатно оборотні оператори. Нехай оператор A діє з банахового простору E_i з клином K_i у банаховий простір E_j з клином K_j , де $i, j \in \{1, 2\}$. Оператор A називають *додатним*, якщо $AK_i \subset K_j$, тобто з $x \geq 0$ випливає $Ax \geq 0$.

Оператор A називають *монотонним*, якщо з $x \leq y$ випливає $Ax \leq Ay$. Очевидно, що лінійний додатний оператор $A: E_i \rightarrow E_j$ є монотонним.

Лінійний неперервний оператор B , що діє з банахового простору E_i з клином K_i у банаховий простір E_j з клином K_j , називають *додатно оборотним*, якщо цей оператор має неперервний обернений B^{-1} і $B^{-1}K_j \subset K_i$.

Зазначимо, що загальні теореми про додатну оборотність операторів наведено в [3].

Якщо для операторів $A, B \in L(E_i, E_j)$ оператор $A - B$ є додатним, то будемо записувати $A \geq B$. Очевидно, що множина всіх додатних операторів $A \in L(E_i, E_j)$ є конусом

у просторі $L(E_i, E_j)$. Цей конус позначатимемо через $K(E_i, E_j)$. Також очевидно, що $K(E_j, E_s)K(E_i, E_j) \subset K(E_i, E_s)$, $s \in \{1, 2\}$.

2.3. Деякі відомості про операторні ряди. Нехай E_1 і E_2 — довільні дійсні банахові простори. Операторний ряд

$$\sum_{n=1}^{\infty} U_n, \quad (4)$$

де $U_n \in L(E_1, E_2)$, $n \geq 1$, називається *збіжним*, якщо існує такий елемент $S \in L(E_1, E_2)$, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left\| \sum_{k=1}^n U_k - S \right\|_{L(E_1, E_2)} = 0.$$

Якщо такого елемента не існує, то ряд (4) називається *розбіжним*.

Важливим для операторних рядів є наступне твердження.

Теорема 2. Ряд (4) збігається тоді і тільки тоді, коли

$$\lim_{n_1 \rightarrow \infty, n_2 \rightarrow \infty} \left\| \sum_{k=n_1}^{n_2} U_k \right\|_{L(E_1, E_2)} = 0.$$

Ця теорема доводиться аналогічним чином, як і у випадку числових рядів.

Зауваження 1. Якщо ряд (4) збігається, то $\lim_{n \rightarrow \infty} \|U_n\|_{L(E_1, E_2)} = 0$.

Зауваження 2. Якщо $\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \|U_n\|_{L(E_1, E_2)} \neq 0$, то ряд (4) розбігається.

У подальшому крім теореми 2 використовуватимемо також наступну властивість операторних рядів: для довільних лінійних неперервних операторів $C \in L(E_2, E_i)$ і $D \in L(E_j, E_1)$, $i, j \in \{1, 2\}$, що мають неперервні обернені оператори, ряди (4) і

$$\sum_{n=1}^{\infty} CU_nD$$

одночасно збігаються або розбігаються.

2.4. Ознаки порівняння для операторних рядів. Розглянемо операторні ряди

$$\sum_{n=1}^{\infty} A_n, \quad (5)$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} B_n, \quad (6)$$

де $A_n, B_n \in L(E_1, E_2)$, $n \geq 1$.

Будемо використовувати наступні умови.

Умова А. Банаховий простір E_1 напівопорядкований відтворювальним конусом K_1 , а банаховий простір E_2 напівопорядкований правильним конусом K_2 .

Умова Б. Лінійні неперервні оператори $A_n: E_1 \rightarrow E_2$ і $B_n: E_1 \rightarrow E_2$, $n \geq 1$, є додатними.

Теорема 3. *Нехай:*

- 1) виконуються умови A і B ;
- 2) для всіх $n \geq 1$

$$A_n \leq B_n. \quad (7)$$

Тоді із збіжності ряду (6) випливає збіжність ряду (5), а із розбіжності ряду (5) випливає розбіжність ряду (6).

Доведення. Розглянемо частинні суми

$$S_{n,A} = \sum_{k=1}^n A_k \quad \text{і} \quad S_{n,B} = \sum_{k=1}^n B_k$$

рядів (5) і (6). Завдяки (7) і додатності операторів A_n і B_n , $n \geq 1$, справджується співвідношення

$$S_{n,A} \leq S_{n,B} \leq S_{m,B} \quad (8)$$

для всіх $n \geq 1$ і $m \geq n$.

Нехай ряд (6) збігається і його сумою є оператор $S_B \in L(E_1, E_2)$, тобто

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \|S_{m,B} - S_B\|_{L(E_1, E_2)} = 0. \quad (9)$$

Оскільки на підставі (8) $(S_{m,B} - S_{n,A})x \geq 0$ для всіх $x \in K_1$, $n \geq 1$ і $m \geq n$, то завдяки (9) і замкненості конуса K_1

$$\lim_{m \rightarrow \infty} (S_{m,B} - S_{n,A})x = (S_B - S_{n,A})x \geq 0$$

для всіх $x \in K_1$ і $n \geq 1$. Тому

$$S_{n,A} \leq S_B, \quad n \geq 1. \quad (10)$$

Отже, на підставі (10) і додатності операторів A_n , $n \geq 1$, для кожного вектора $x \in K_1$ послідовність $(S_{n,A}x)_{n \geq 1}$ монотонно зростаюча і обмежена зверху. Завдяки правильності конуса K_2 існує границя $\lim_{n \rightarrow \infty} S_{n,A}x$ для кожного $x \in K_1$. Оскільки конус K_1 відтворювальний, то існує границя $\lim_{n \rightarrow \infty} S_{n,A}x$ для кожного $x \in E_1$. Тому за допомогою рівності $S_Ax = \lim_{n \rightarrow \infty} S_{n,A}x$ визначається оператор S_A , що діє з E_1 в E_2 . Цей оператор лінійний, оскільки оператори $S_{n,A}$, $n \geq 1$, лінійні, і неперервний на підставі теореми Банаха–Штейнгауза [4] (умови теореми виконуються, оскільки кожна збіжна послідовність $(S_{n,A}x)_{n \geq 1}$, $x \in E_1$, обмежена).

Далі покажемо, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|S_{n,A} - S_A\|_{L(E_1, E_2)} = 0. \quad (11)$$

Зазначимо, що на підставі (7) і додатності операторів A_n і B_n , $n \geq 1$,

$$S_{m,A} - S_{n,A} \leq S_{m,B} - S_{n,B}, \quad 1 \leq n < m,$$

тобто

$$(S_{m,A} - S_{n,A})y \leq (S_{m,B} - S_{n,B})y, \quad 1 \leq n < m,$$

для кожного $y \in K_1$. Використовуючи це співвідношення, несплюсненість конуса K_1 , співвідношення (2) і (3) та нормальність конуса K_2 , отримаємо

$$\begin{aligned}
\|S_{m,A} - S_{n,A}\|_{L(E_1, E_2)} &= \sup_{\|x\|_{E_1}=1} \|(S_{m,A} - S_{n,A})x\|_{E_2} \leq \\
&\leq \sup_{u, v \in K_1, \|u-v\|_{E_1}=1, \|u\|_{E_1} \leq c, \|v\|_{E_1} \leq c} \|(S_{m,A} - S_{n,A})(u-v)\|_{E_2} \leq \\
&\leq \sup_{u, v \in K_1, \|u\|_{E_1} \leq c, \|v\|_{E_1} \leq c} \|(S_{m,A} - S_{n,A})(u-v)\|_{E_2} \leq 2 \sup_{u \in K_1, \|u\|_{E_1} \leq c} \|(S_{m,A} - S_{n,A})u\|_{E_2} = \\
&= 2 \sup_{u \in K_1, \|u\|_{E_1}=c} \|(S_{m,A} - S_{n,A})u\|_{E_2} = 2c \sup_{u \in K_1, \|u\|_{E_1}=1} \|(S_{m,A} - S_{n,A})u\|_{E_2} \leq \\
&\leq 2bc \sup_{u \in K_1, \|u\|_{E_1}=1} \|(S_{m,B} - S_{n,B})u\|_{E_2} \leq 2bc \sup_{x \in E_1, \|x\|_{E_1}=1} \|(S_{m,B} - S_{n,B})x\|_{E_2} = \\
&= 2bc \|S_{m,B} - S_{n,B}\|_{L(E_1, E_2)}.
\end{aligned}$$

Тут b і c — сталі, що використовуються в означенні напівмонотонної норми та несплющеного конуса.

Отже, $\|S_{m,A} - S_{n,A}\|_{L(E_1, E_2)} \leq 2bc \|S_{m,B} - S_{n,B}\|_{L(E_1, E_2)}$, якщо $1 \leq n < m$. Звідси і (9) випливає, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty, m \rightarrow \infty} \|S_{m,A} - S_{n,A}\|_{L(E_1, E_2)} = 0.$$

Цього співвідношення на підставі теореми 2 достатньо для виконання рівності (11).

Таким чином, ряд (5) збігається, якщо збігається ряд (6).

У випадку розбіжного ряду (5) ряд (6) не може бути збіжним на підставі наведених вище міркувань. \square

Зауваження 3. Твердження теореми 2 справджується, якщо в умовах А і Б $E_1 = E_2$ і $K_1 = K_2$.

3. Операторні аналоги ознаки Куммера. Основними твердженнями статті є наступні дві теореми.

Теорема 4. Нехай:

- 1) виконується умова А;
- 2) лінійні неперервні оператори $A_n: E_1 \rightarrow E_2$, $n \geq 1$, є додатними і додатно оборотними;
- 3) $C_n \in L(E_2, E_i)$, $n \geq 1$, — довільні додатні і додатно оборотні оператори, де $i \in \{1, 2\}$.

Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_2, E_i)$ виконується співвідношення

$$C_n A_n A_{n+1}^{-1} - C_{n+1} \geq D \quad (12)$$

для всіх досить великих n і конус $K(E_1, E_i)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо ряд

$$\sum_{n=1}^{\infty} C_n^{-1} \quad (13)$$

розбігається і

$$C_n A_n A_{n+1}^{-1} \leq C_{n+1} \quad (14)$$

для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

Теорема 5. Нехай:

- 1) виконується умова A ;
- 2) лінійні неперервні оператори $A_n: E_1 \rightarrow E_2, n \geq 1$, є додатними і додатно оборотними;
- 3) $C_n \in L(E_i, E_1), n \geq 1$, — довільні додатні і додатно оборотні оператори, де $i \in \{1, 2\}$.

Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_i, E_1)$ виконується співвідношення $A_{n+1}^{-1}A_nC_n - C_{n+1} \geq D$ для всіх досить великих n і конус $K(E_i, E_2)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо ряд

$$\sum_{n=1}^{\infty} C_n^{-1}$$

розбігається і $A_{n+1}^{-1}A_nC_n \leq C_{n+1}$ для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

Зауваження 4. Умова про правильність конусів $K(E_1, E_i)$ і $K(E_i, E_2), i \in \{1, 2\}$, в теоремах 4 і 5, якої немає в теоремі 1, для числових рядів завжди виконується. Для цих рядів $E_1 = E_2 = \mathbb{R}$ і $K_1 = K_2 = K(\mathbb{R}, \mathbb{R}) = [0, +\infty)$.

Доведення теореми 4. Спочатку доведемо першу частину твердження теореми. Завдяки (12) і додатності операторів $A_n, n \geq 1$, для деякого $n_0 \in \mathbb{N}$ справджується співвідношення

$$C_nA_n - C_{n+1}A_{n+1} \geq DA_{n+1}, n \geq n_0. \quad (15)$$

Тому $C_nA_n \geq C_{n+1}A_{n+1} \geq O, n \geq n_0$, де O — нульовий елемент конуса $K(E_1, E_i)$. На підставі цього співвідношення та правильності і замкненості конуса $K(E_1, E_i)$ існує такий оператор $V \in K(E_1, E_i)$, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|C_nA_n - V\|_{L(E_1, E_i)} = 0. \quad (16)$$

Розглянемо операторний ряд $\sum_{n=n_0}^{\infty} (C_nA_n - C_{n+1}A_{n+1})$. Цей ряд збігається в силу (16), означення збіжного ряду і того, що для кожного $m \geq n_0$

$$\sum_{n=n_0}^m (C_nA_n - C_{n+1}A_{n+1}) = C_{n_0}A_{n_0} - C_{m+1}A_{m+1}.$$

Тоді завдяки (15) та теоремі 3 і зауваженню 1 збіжним є ряд $\sum_{n=n_0}^{\infty} DA_{n+1}$. Оскільки оператор D має неперервний обернений оператор, то збіжним є ряд $\sum_{n=n_0}^{\infty} A_{n+1}$. Отже, збіжним є і ряд (5).

Тепер доведемо другу частину твердження теореми. Завдяки (14) для деякого $n_0 \in \mathbb{N}$

$$C_nA_nA_{n+1}^{-1} \leq C_{n+1}, n \geq n_0.$$

Тому на підставі додатності операторів $A_n, n \geq 1, C_nA_n \leq C_{n+1}A_{n+1}, n \geq n_0$.

Отже, $C_{n_0}A_{n_0} \leq C_nA_n, n \geq n_0$. Звідси та з додатності і додатної оборотності операторів $A_n, C_n, n \geq 1$, отримуємо, що

$$C_n^{-1} \leq A_nD, n \geq n_0, \quad (17)$$

де $D = A_{n_0}^{-1}C_{n_0}^{-1}$. Із співвідношення (17), теореми 3, зауваження 1 і розбіжності ряду (13) випливає розбіжність ряду $\sum_{n=n_0}^{\infty} A_nD$. Оскільки оператор D має неперервний обернений оператор, то ряд $\sum_{n=n_0}^{\infty} A_n$ розбігається. Отже, розбігається і ряд (5). \square

Теорема 5 доводиться подібно.

Зауваження 5. Умови про правильність конусів $K(E_1, E_i)$ і $K(E_i, E_2)$, $i \in \{1, 2\}$, в теоремах 4 і 5, не можна відкинути. Правильність цих конусів не впливає з відтворювальності конуса K_1 і правильності конуса K_2 , що підтверджується наступним прикладом.

Приклад. Використаємо дійсний банаховий простір l_1 числових послідовностей $x = (x_1, x_2, \dots, x_n, \dots)$, для кожної з яких $\sum_{n=1}^{\infty} |x_n| < +\infty$, з нормою $\|x\|_{l_1} = \sum_{n=1}^{\infty} |x_n|$. Вважатимемо, що простір l_1 напівупорядкований конусом K послідовностей з невід'ємними компонентами. Цей конус відтворювальний. Справді, кожний елемент $x \in l_1$ можна подати у вигляді (2), де $u = (u_1, u_2, \dots, u_n, \dots)$ і $v = (v_1, v_2, \dots, v_n, \dots)$ — елементи конуса K , що визначаються наступним чином. Для кожного натурального числа $n \leq 1$

$$u_n = \begin{cases} x_n, & \text{якщо } x_n \geq 0, \\ 0, & \text{якщо } x_n < 0, \end{cases} \quad \text{і } v_n = \begin{cases} -x_n, & \text{якщо } x_n < 0, \\ 0, & \text{якщо } x_n \geq 0. \end{cases}$$

Конус K також є правильним, оскільки норма в l_1 монотонна. Справді, якщо для послідовностей $x = (x_1, x_2, \dots, x_n, \dots)$ і $y = (y_1, y_2, \dots, y_n, \dots)$ справджується співвідношення $0 \leq x \leq y$, то $0 \leq x_n \leq y_n$ для всіх $n \leq 1$. Тому $\|x\|_{l_1} \leq \|y\|_{l_1}$.

Далі вважатимемо, що $E_1 = E_2 = l_1$ і $K_1 = K_2 = K$.

Покажемо, що конус $K(l_1, l_1)$ не являється правильним.

Розглянемо оператори $L_m: l_1 \rightarrow l_1$, $m \geq 1$, що визначаються рівностями

$$(L_m x)_n = \begin{cases} x_n, & \text{якщо } n \leq m, \\ \frac{x_n}{2}, & \text{якщо } n > m, \end{cases} \quad m \geq 1.$$

Очевидно, що ці оператори є елементами конуса $K(l_1, l_1)$. Вони додатно оборотні й утворюють монотонно зростаючу послідовність, обмежену зверху одиничним елементом $I \in K(l_1, l_1)$. Ця послідовність не являється збіжною за нормою, оскільки для кожних $m \geq 1$ і $y = (y_1, y_2, \dots, y_n, \dots) \in l_1$

$$(L_{m+1} - L_m)y = \begin{cases} \frac{y_{m+1}}{2}, & \text{якщо } n = m + 1, \\ 0, & \text{якщо } n \in \mathbb{N} \setminus \{m + 1\}, \end{cases}$$

і тому $\|L_{m+1} - L_m\|_{L(l_1, l_1)} = \frac{1}{2}$, $m \geq 1$.

Зауваження 6. Умови про правильність конусів $K(E_1, E_i)$ і $K(E_i, E_2)$ в теоремах 4 і 5 можна замінити на умови існування границь $\lim_{n \rightarrow \infty} C_n A_n$ і $\lim_{n \rightarrow \infty} A_n C_n$ відповідно. На практиці цю умову легше перевіряти, ніж умову про правильність конусів.

4. Приклади застосувань основних теорем. За допомогою теорем 4 і 5 можна отримувати для операторних рядів ознаки, аналогічні до ознак Даламбера, Раабе, та до інших ознак.

Позначимо через $l_{-1}(x), l_0(x), l_1(x), \dots, l_m(x)$ функції $1, x, \ln x, \dots, \underbrace{\ln \ln \dots \ln s}_{m \text{ разів}}$ відповідно і розглянемо для кожного $m \in \{-1, 0\} \cup \mathbb{N}$ функцію $\Pi_m(x) = \prod_{k=-1}^m l_k(x)$. Очевидно,

що числовий ряд $\sum_{n=n_0}^{\infty} (\Pi_m(n))^{-1}$, де n_0 — таке натуральне число, що $l_m(n_0) > 0$, є розбіжним. Тому розбіжними є операторні ряди

$$\sum_{n=n_0}^{\infty} (\Pi_m(n))^{-1} I_i, \quad i = \overline{1, 2},$$

де I_i — одиничний елемент простору $L(E_i, E_i)$.

Далі будемо вважати, що виконуються перші дві умови теорем 4 і 5.

Покладаючи в теоремах 4 і 5 $C_n = \Pi_m(n)I_2$, $i = 2$ і $C_n = \Pi_m(n)I_1$, $i = 1$ відповідно, отримуємо наступні твердження.

Теорема 6. Нехай $m \in \{-1, 0\} \cup \mathbb{N}$.

Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_2, E_2)$ виконується співвідношення

$$A_n A_{n+1}^{-1} \geq \Pi_m(n+1)(\Pi_m(n))^{-1} I_2 + (\Pi_m(n))^{-1} D$$

для всіх досить великих n і конус $K(E_1, E_2)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо $A_n A_{n+1}^{-1} \leq \Pi_m(n+1)(\Pi_m(n))^{-1} I_2$ для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

Теорема 7. Нехай $m \in \{-1, 0\} \cup \mathbb{N}$.

Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_1, E_1)$ виконується співвідношення

$$A_{n+1}^{-1} A_n \geq \Pi_m(n+1)(\Pi_m(n))^{-1} I_1 + (\Pi_m(n))^{-1} D$$

для всіх досить великих n і конус $K(E_1, E_2)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо $A_{n+1}^{-1} A_n \leq \Pi_m(n+1)(\Pi_m(n))^{-1} I_1$ для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

У випадку $m = -1$ ці твердження мають вигляд.

Теорема 8. Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_2, E_2)$ виконується співвідношення $A_n A_{n+1}^{-1} \geq I_2 + D$ для всіх досить великих n і конус $K(E_1, E_2)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо $A_n A_{n+1}^{-1} \leq I_2$ для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

Теорема 9. Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_1, E_1)$ виконується співвідношення $A_{n+1}^{-1} A_n \geq I_1 + D$ для всіх досить великих n і конус $K(E_1, E_2)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо $A_{n+1}^{-1} A_n \leq I_1$ для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

Ці теореми є операторними аналогами теореми д'Аламбера [1].

У випадку $m = 0$ твердження теорем 6 і 7 мають вигляд.

Теорема 10. Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_2, E_2)$ виконується співвідношення

$$A_n A_{n+1}^{-1} \geq \left(1 + \frac{1}{n}\right) I_2 + \frac{1}{n} D$$

для всіх досить великих n і конус $K(E_1, E_2)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо $A_n A_{n+1}^{-1} \leq (1 + 1/n) I_2$ для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

Теорема 11. Нехай $m \in \{-1, 0\} \cup \mathbb{N}$.

Якщо для деякого додатного і оборотного оператора $D \in L(E_1, E_1)$ виконується співвідношення

$$A_{n+1}^{-1}A_n \geq \left(1 + \frac{1}{n}\right) I_1 + \frac{1}{n}D$$

для всіх досить великих n і конус $K(E_1, E_2)$ є правильним, то ряд (5) збігається.

Якщо

$$A_{n+1}^{-1}A_n \leq \left(1 + \frac{1}{n}\right) I_1$$

для всіх досить великих n , то ряд (5) розбігається.

Ці теореми є операторними аналогами ознаки Раабе [1].

Очевидно, що процес отримання ознак збіжності операторних рядів можна було б продовжувати і далі.

Завершуючи статтю, зазначимо, що збіжність операторних рядів з недодатними членами досліджувалися в [5]–[8].

ЛІТЕРАТУРА

1. Fichtengolz G.M. Course of the differential and integral calculus, V.2. – Moscow: Nauka, 1966. – 800p. (in Russian)
2. Slyusarchuk V.Yu. General theorems of converging numerical series. – Rivne: Rivne State Technical University Publishing House, 2001. – 240p. (in Ukrainian)
3. Krasnosel'skii M.A., Lifshic E A., Sobolev A.V. Positive linear systems: method of positive operators. – Moscow: Nauka, 1985. – 256p. (in Russian)
4. Lyusternik L.A., Sobolev V.I. Elements of functional analysis. – Moscow: Nauka, 1965. – 520 p. (in Russian)
5. Slyusarchuk V.Yu. Conditions of converging operator series $\sum_{n=1}^{\infty} n^{-A}$ // *Nauk. Visn. Chernivets'kogo Univ. Mat.* – 2009. – №485. – P. 113–117. (in Ukrainian)
6. Slyusarchuk V.Ye. Operator analogue of D'Alembert's test// *Mathematics today '09.* – Kiev: Osvita Ukraine, 2009. – №15. – P. 101–115. (in Russian)
7. Slyusarchuk V.Yu. Operator analogue of Cauchy's test// *Mat. Stud.* – 2010. – V.33, №1. – P. 97–100. (in Ukrainian)
8. Slyusarchuk V.Yu. Operator analogue of Bertrand's test// *Mat. Stud.* – 2011. – V.35, №2. – P. 181–195. (in Ukrainian)

Національний університет водного
господарства та природокористування,
V.Ye.Slyusarchuk@NUWM.rv.ua

Надійшло 20.04.2011